

Ingen tiger i Rosenbad

Expressen kunde (16/2) publicera interna anteckningar från UD om hur kabinettssekreterare Annika Söder undfallande kommenterar svensk militär övningsverksamhet i ett möte med Rysslands ambassadör. Sett till de faktiska händelserna verkar inte så mycket ha hänt. UD har haft information om hur en kommande flygövning med Finland och USA tänks vara upplagd och har vidarebefordrat den till Ryssland.

Problemet är hur vår svenska position framställs. Regeringen utlovar undflyende och till ambassadörens uppenbara förnöjsamhet att vi inte ska samöva med svenska plan baserade i andra stater och binder upp Sverige inför Ryssland. Skulle Försvaret ändra de ännu inte färdiga övningsplanerna blir vi plötsligt Ryssland svaret skyldiga. Det är inte bra. Det är också allvarligt då det höjer vår tröskel för att nästa gång genomföra motsvarande övning.

Den ryska ledningen är krass och realistisk, varje eftergift tolkas som den svaghet den är. När vi försöker lugna Ryssland och förklara och försäkra får det därför motsatt effekt. Att vi backar innebär att vi kommer att mötas av större krav på eftergifter nästa gång, av den enkla anledningen att det visat sig fungera. Ryssland under den nuvarande ledningen är inte längre den trevlige och vittre middagsgästen utan snyltgästen som måste kastas ut innan den ätit en ur huset.

Ryssland måste hanteras genom att sätta tydliga gränser. Säg rakt ut att svenska försvaret kommer att öva som vi finner det lämpligt, med de länder vi finner lämpligt, från de länder vi finner lämpligt och när vi finner det lämpligt. Det vore inte heller så dumt att på samma gång tydligt inflika att vi har en solidaritetsförklaring visavi våra grannar. Det är Ryssland som höjer spänningen i vårt närområde, det kunde UD lämpligen ha påpekat. Exempelvis genom att öva bombanflyingar mot Sverige och låta spionplan flyga osynligt för civil radar.

Den svenska regeringen agerar tyvärr som om vi var tillbaka i kalla kriget då samma styrande Socialdemokrater försökte balansera medan öst och väst, mellan diktatur och demokrati. Vad utrikesminister Wallström, som varit borta från Sverige och svensk politik väldigt länge, verkar ha missat är att resten av världen har utvecklats och gått vidare. Och Sverige med.

När vi utfäster att inte öva på visst sätt innebär det att vi distanserar oss från de stater vi idag är försvarsmässigt integrerade med. Då riskerar den enade europeiska fasaden att spricka. Den återuppväckta tredje linjen som utrikesministern och UD ger uttryck för har inte täckning i svensk verklighet. Med enveckasförsvaret kan vi inte klara oss i ett skarpt läge utan hjälp av andra.

Per Selstam